

Missa exequial per Mn. Sebastià Aldomà

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha presidit la missa exequial que s'ha celebrat a la Casa Sacerdotal per Mn. Sebastià Aldomà Bonjoch, prevere diocesà mort a Cali (Colòmbia) el passat dia 5 de gener.

La missa ha estat concelebrada pels dos vicaris de la diòcesi; el Delegat de Litúrgia; el Director de la Casa Sacerdotal, i dos dels capellans que van exercir el seu ministeri sacerdotal a terres colombianes, Mn. Amadeu Carrera i Mn. Joan Boldú.

A la cerimònia han assistit la seva família, un gran nombre de preveres de la diòcesi i treballadors de la Cúria.

L'Eucaristia ha començat amb la lectura d'una sèrie de cartes adreçades al bisbe Joan, on es donava testimoni de la petjada deixada per aquest sacerdot missioner, fill de Castellnou d'Oluges (la Segarra), el qual ha exercit el seu ministeri presidencial a Cali durant 53 anys, temps en el qual va fundar una llar infantil i la granja-escola Miravalle, dedicades ambdues a la formació de nens i joves.

Durant l'homília, Mons Piris ha tingut paraules d'agraïment per l'Església missionera, que cal seguir alimentant, alhora que ha expressat el sentiment de condol i de gratitud a la família de Mn. Aldomà.

El millor regal de Reis!

El Sr. Bisbe va anunciar el passat 7 de gener, com el millor regal de Reis, que una congregació de religioses ha començat a prestar els seus serveis a la Casa Sacerdotal aquesta mateixa setmana.

Es tracta de la Congregació Apostòlica Marta i Maria, que ha destinat quatre germanes de la comunitat a la Casa Sacerdotal de Lleida, malgrat que inicialment només començaran el seu servei dues.

La Congregació Apostòlica Marta i Maria va ser fundada el 1979 a Guatemala, per Mons. Miguel Ángel García Aráuz, bisbe de Jalapa, i per la mare Ángela Eugenia Silva Sánchez, i van obrir la seva primera casa a Espanya a Tenerife, el 1990.

En l'actualitat, les més de 900 germanes de la congregació es troben repartides per dotze països d'Amèrica, Europa i Àfrica. A Espanya han obert 25 cases en 24 anys i Lleida serà el primer in-

dret de Catalunya on s'estableixin.

Els fundadors van voler distingir el nom de «Marta i Maria» per senyalar dos principis que regeixen les seves vides: la contemplació dels Misteris Divins (Maria) i l'acció apostòlica de servei generós i desinteressat als germans (Marta).

Les germanes Evangelina i Aurea, estan contentes de poder ser a Lleida, «Els sacerdots ancians es mereixen tota la cura que els puguem donar. Ells han dedicat tota la seva vida per les parròquies i ara són ells qui necessiten que se'ls atengui. I nosaltres hem vingut per això», deien.

AJUDANT A VIURE

Una vida d'especial consagració

En la festa de la Presentació de Jesús, l'Església celebra el dia de la Vida Consagrada i fóra bo recordar que el Concili Vaticà II (i la teologia postconciliar) la qualifica com una forma peculiar de seguiment de Jesús, una manera de viure la vida cristiana a l'interior de la comunitat eclesial. I demana adaptar-la a «les canviades condicions dels temps» per manifestar la seva identitat i aparèixer «com un signe preclar del Regne» (*Perfectae Caritatis* 1 i 2).

Fa uns mesos (16/08/14) a Corea, el Papa els deia: «Sigui que el carisma del vostre Institut estigui orientat més a la contemplació o més aviat a la vida activa, sempre esteu cridats a ser «experts» en la Misericòrdia divina... L'experiència de la misericòrdia de Déu, alimentada per l'oració i la comunitat, ha de donar forma a tot el que vosaltres sou, a tot el que feu.» De fet, allò nuclear de la vida consagrada és ser persones trastocades radicalment, «seduïdes» per aquell Déu Pare de Misericòrdia que Jesús ens ha presentat.

Això també val per a tots els batejats perquè creure en el Déu de Jesús, creure en el mateix Jesucrist, és com una arada que ens arrenca les arrels i remou la terra. O és això o no és res. I és un esquinçament gojós. Però cal que sigui molt més que un credo: perquè pronunciar una fórmula de fe o saber-se la doctrina, dir 'Senyor, Senyor' o inclinar-se davant l'altar fent demostracions de reverència, es pot fer sense canviar de vida. Però acceptar Jesucrist i fer-ho realitat en la vida de cada dia és el compromís amb una persona i no amb unes idees.

Per això cal ser persones lliures i madures que gaudeixen en el seguiment de Jesús i estan decidides a descobrir i a implicar-se en aquells àmbits on poden estar jugant-se «els assumptes del Senyor»: la humanització de la societat i, preferentment, la d'aquells la humanitat dels quals és negada o està desprotegida.

Perquè seguir Jesús, home lliure i alliberador, és participar de la seva llibertat contagiosa que és «llibertat-per», és per a quelcom. No és la llibertat de l'autosuficient; és una llibertat dinàmica i ex-cèntrica. «Aquí descobrim una altra llei profunda de la realitat: que la vida s'obté i madura a mesura que hom l'ofereix per donar vida als altres. Això és en definitiva la missió» (*Evangelii Gaudium* 10). Jesús és lliure per alliberar... I els consagrats són i han de ser lliures en tots els aspectes. Lliures per a servir.

Ho diu explícitament la *Perfectae Charitatis* al n.º 1: «Ja des dels inicis de l'Església hi va haver homes i dones que van voler seguir Crist amb més llibertat i imitar-lo més de prop duent a la pràctica els consells evangèlics i, tots ells, cadascú a la seva manera, dugueren una vida consagrada a Déu».

Com diu el papa Francesc, ahir, avui i sempre, es tracta de persones que resen i treballen apassionades per Jesús i apassionades pel seu poble (*Evangelii Gaudium* 49).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

ENTREVISTA

INMA ÀLVAREZ

Evangelització digital

Aleteia (www.aleteia.org) és una xarxa mundial per a compartir recursos catòlics sobre la fe, la vida i la societat. Actualment, té edicions en anglès, francès, espanyol, portuguès, italià i àrab; i aviat en alemany. «La idea és afegir i promocionar els millors continguts catòlics a internet per construir entre tots un lloc de referència», afirma Inma Álvarez, responsable de l'edició espanyola.

Com valoren la nova evangelització, la digital?

Els nous mitjans de comunicació digitals, més que noves eines, el que han creat és una nova cultura, una nova manera de societat. Per tant, si l'Esperit està viu i continua bufant, la nova evangelització a la xarxa n'és la conseqüència natural: estar present allà on hi ha l'home, que encara que visqui en xarxa continua necessitant el Crist. S'estan fent molts esforços en aquest sentit, però encara queda molt per fer.

Ha superat tots els tradicionals. Per què?

Sens dubte, internet té una penetració i una presència que no ha tingut cap mitjà anterior. Els mitjans de masses com la TV, malgrat la seva influència, mai no van aconseguir aquesta sensació de comunicació total. A més, internet permet donar la volta al món tradicional dels mitjans: ser visible ja no és tant una qüestió de tenir una gran estructura, sinó d'un missatge que sigui convincent.

El papa Francesc ho està posant fàcil, per això...

Sí, el Papa, amb el seu carisma comunicacional, ha fet tornar l'atenció del món sobre el fet religiós i l'ha potenciat. És una oportunitat, però cal saber-la aprofitar, perquè el seu esforç serà en va si els catòlics no surten a trobar-se amb el món.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel qui condueix

Jesús meu, Josep era en el fons un conductor, quan guiava la Mare de Déu muntada en un ruc cap a Betlem.

Beneix tots els conductors, i els qui amb els seus vehicles ajuden la gent a arribar allà on van.

Et vull donar gràcies per tants taxistes i pilots que m'han ajudat, i que han estat amables amb mi.

Gràcies per tots ells.

Guia'ls, protegeix-los, fes planer el seu camí, que tinguin seguretat en els seus viatges, i dóna'ls, Senyor, la fe perquè sentin al seu cor que els estimes i que tenen com a meta un lloc a la Casa del Pare.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Feminización de la pobreza

La organización católica Cáritas, que tan abnegada labor realiza en pro de los indigentes —y más en esta época de crisis económica—, denuncia la feminización de la pobreza, porque afecta a muchas mujeres que están al frente de una familia monoparental. Y un alto porcentaje de ciudadanos que viven en la calle o que recurren a Cáritas u otras organizaciones de asistencia social para poder comer, está compuesto por hombres divorciados en situación de total penuria económica. Con un dato estremecedor que tiene que hacer pensar: en España el nivel de suicidios en varones divorciados supera en ocho veces la media poblacional.

Algüen ya caviló que «los problemas matrimoniales acaban siendo patrimoniales». El cambio económico que acontece con la separación suele ser brusco, sin previsión ni preparación. Numerosas personas se ven obligadas a cambiar de vivienda, bajando ostensiblemente su nivel de vida. Bastantes mujeres tienen que ponerse a trabajar por primera vez. Con el agravante de tener que hacerlo en precarias condiciones, como por ejemplo sin contar con una preparación profesional adecuada, con un mercado laboral saturado (y en época de crisis, más) o con una edad demasiado madura para acceder a determinados puestos de trabajo. Las angustiadas madres necesitan desesperadamente ganar dinero para mantener a sus vástagos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una bella elipsis de san Juan de la Cruz

La elipsis es una figura retórica que consiste en la omisión de algún elemento gramatical de una frase sin alterar su significado. Cuando leemos: «El sol preside el día, y la luna la noche», el verbo ha sido suprimido en la segunda parte de la frase. Sin embargo, su ausencia no impide la comprensión del sentido del texto. Por eso sobreentendemos que «la luna preside la noche».

La elipsis aligera el texto, cuya lectura se vuelve más fluida sin vulnerar la coherencia. Ahora bien, la fuerza de la elipsis radica en su capacidad para sumergirnos en el dominio de lo implícito. Forma parte del ámbito de lo velado, de lo misterioso, de lo que está por descubrir.

Un hito de la literatura universal es una elipsis de san Juan de la Cruz —en el *Cántico Espiritual*. Lector o lectora, ¿cuál es el verbo que ha sido sustituido por las comas en este verso?

«¡Mi Amado, las montañas,
los valles solitarios nemorosos,
las ínsulas extrañas,
los ríos sonorosos,
el silbo de los aires amorosos;
la noche sosegada,
en par de los levantes de la aurora,
la música callada,
la soledad sonora,
la cena que recrea y enamora!»

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

2. □ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.) [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...
3. ■ **Dimarts** [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865). Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM).
4. ■ **Dimecres** [He 12,4-7.11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità). Sant Joan de Brito, prev. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.
5. ■ **Dijous** [He 12,18-19.21-24 / SI 47 / Mc 6,7-13]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
6. ■ **Divendres** [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.
7. ■ **Dissabte** [He 13,15-17.20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.
8. ■ **† Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6-7 / SI 146 / 1Co 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. Somascos; santa Elisenda, vg.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssi sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

▶ Evangeli segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafarnaüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscler i en va sortir. Tots quedaren intriguats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Un profeta, de entre los tuyos, de entre tus hermanos, como yo, te suscitará el Señor, tu Dios. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb, el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor, mi Dios, ni quiero ver más ese terrible incendio; no quiero morir." El Señor me respondió: "Tienen razón; suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá lo que yo le mande. A quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre, yo le pediré cuentas. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá.»»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el soltero se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. Lo mismo, la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, consagrándose a ellos en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien, no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos entraron en Cafarnaüm, y cuando el sábado siguiente fue a la sinagoga a enseñar, se quedaron asombrados de su doctrina, porque no enseñaba como los escribas, sino con autoridad. Estaba precisamente en la sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo, y se puso a gritar: «¿Qué quieres de nosotros, Jesús nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios.» Jesús le increpó: «Cállate y sal de él.» El espíritu inmundo lo retorció y, dando un grito muy fuerte, salió. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Este enseñar con autoridad es nuevo. Hasta a los espíritus inmundos les manda y le obedecen.» Su fama se extendió en seguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

Jesucrist a la creu. Fragment d'un grup escultòric de Porquera, Burgos (s. XIII). Museu Marés (Barcelona)

COMENTARI

Jesús, profeta incòmode

Jesús és un profeta sorprenent. L'evangeli d'aquest diumenge parla dels inicis del ministeri de Jesús a Galilea i de l'estranyesa que suscita el seu ensenyament. L'evangelista Marc ens invita a acompanyar Jesús i els deixebles que acaba d'escollir durant tota una jornada. És un dissabte, a Cafarnaüm. Jesús va a la sinagoga i es posa a ensenyar. Marc no diu res sobre el contingut de la predicació de Jesús. En descriu només l'efecte, anota que parla com un que està dotat d'una autoritat sorprenent i que des d'aquell primer dia guareix un home «posseït d'un esperit maligne». La missió de Jesús és com la dels profetes que ensenyaven en nom de Déu i, per tant, amb l'autoritat que ve

d'ell. L'autoritat amb què parlava Jesús es manifesta en l'eficàcia de la seva paraula. Aquesta queda confirmada en l'episodi d'alliberament de l'endimoniat. L'efecte de la paraula de Jesús és immediat: «Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscler i en va sortir». Per tant, l'autoritat de Jesús coincideix amb l'eficàcia de la seva paraula que allibera i guareix. Jesús es mostra poderós i vencedor contra les forces que esclavitzaven l'ésser humà.

Els oients experimenten el poder de la seva paraula, però no arriben a la fe. Els dimonis saben qui és Jesús, el coneixen com «el Sant de Déu», obeeixen l'ordre de Jesús perquè és més poderós que no pas ells. L'obediència de la fe és un retorn a la Llum, una participació en la veritat i en la santedat de Déu. Una fe que només es

basa en el miracle és *demoníaca*, diu l'evangelista. Només podem confessar que Jesús és el Sant Déu, el Fill de Déu, al peu de la creu (Mc 15,39), com ho fa el centurió. Jesús és un profeta misteriós. L'evangeli de Marc és la història d'un lent itinerari que passa de l'obscuritat fins a la llum: «Aquest és el meu Fill estimat, escolteu-lo!» Aquestes paraules de Déu Pare només se senten quan el núvol ha cobert el Jesús transfigurats. L'evangelista Marc, durant l'any litúrgic, serà el pedagog que acompanyarà la fe dels creients en el seguiment no d'una doctrina sinó d'una persona viva que ens crida a seguir-lo fins al final. Només tot fent camí amb Jesús ens anirà revelant la seva doctrina, els seus ensenyaments.

Ignasi Ricart, claretia

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Obra Mercedària

Seguint les paraules de Mt 25: «Veni beneïts del meu pare perquè ... vaig estar a la presó i em vinguéreu a veure ...» L'Obra Mercedària té com a finalitat:

- Fer present a Crist i a l'Església en el món de la presó, a través de l'assistència religiosa.
- Evangelitzar el Centre Penitenciari, anunciant la Bona Nova i ajudant als interns a desenvolupar-se com a persones a través dels capellans i d'un voluntariat compromès. Atenció a les famílies dels interns.
- Activitats de prevenció amb infants i joves a través de la catequesi, dinàmiques, convivències, excursions, colònies d'estiu, activitats esportives ...
- Tenim un pis d'acollida per a interns que surten de permís del centre penitenciari de Ponent.

1. Com us organitzeu? Som dos capellans. Tenim un voluntariat d'unes 25 persones que realitzen activitats dins de la presó. Realitzem reunions de formació del voluntariat i una jornada anual de Pastoral Penitenciària a nivell diocesà.

2. Quin moment passeu? Estem en un moment estable. Volem seguir creixent i continuar portant als privats de llibertat el carisma de S. Pere Nolasc. Seguir treballant en les activitats de prevenció i potenciar el pis d'acollida La Mercè.

Primer premi del concurs de Pessebres

El pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau de la Mariola, realitzat per Virgilio del Olmo, amb prop de 300 figures, 25 de les quals són mòbils, ha estat guardonat amb el Primer Premi del LXXX Concurs de Pessebres en l'apartat d'Esglésies, convocat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

El Jurat, ha valorat tots els aspectes que cal considerar com són la perspectiva, el gust artístic, la qua-

litat de les escenes bíbliques del naixement i infància de Jesús representades, així com la seva il·luminació, emplaçament o dimensions, etcètera. En aquest sentit, el pessebre de la parròquia de Sant Pau de la Mariola, en la seva divuitena edició, ha estat el que ha obtingut una major puntuació.

El rector de la parròquia, Mn. Antoni Agelet, ha manifestat la seva satisfacció per aquest pessebre «que aplega sentiments i emocions de parròquia, de barri i de ciutat, però que és, per damunt de tot, una manifestació artística que evoca el misteri de l'Encarnació del Senyor», ha dit.

Mor la germana del beat Castelló

mateixa ciutat de Saragossa.

Fins la seva mort, Maria Castelló havia participat sempre a Lleida en tots els actes en honor del seu germà Francesc Castelló, principalment assistint a les eucaristies a l'església de Sant Pere el dia de la seva festa litúrgica cada 28 de setembre i el dia de l'aniversari de la seva beatificació (11 de març de 2001).

Maria Castelló era la germana petita del beat Francesc. Les dues germanes van viure en primera persona el martiri del seu germà Francesc el 29 de setembre de 1936 i han estat alhora les que han conservat la seva memòria, la més íntima i familiar, durant tots aquests anys, treballant intensament per la seva beatificació i en aquests darrers anys per la seva canonització.

El passat 30 de desembre, a la ciutat de Saragossa on residia, als 102 anys d'edat i rodejada de tota la seva família; ha mort Maria Castelló Aleu, germana del beat Francesc Castelló. Les seves exèquies han tingut lloc l'1 de gener a la

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 1 de febrer:**
—11.30 h, confirmacions a la Parròquia de Raimat.
- **Dilluns, 2 de febrer:**
—Jornada Mundial de la Vida Consagrada.
—13 h, Eucaristia a l'Acadèmia Mariana. Vida Creixent.
- **Dissabte, 7 de febrer:**
—10 h, Jornada de la Vida Consagrada.
—19 h, Eucaristia i sopar de la Fam. Parròquia de Sant Antoni M.^à Claret. Arxiprestat Perifèria.
—21 h, Adoració Nocturna a l'Església de Sant Pere.
- **Diumenge, 8 de febrer:**
—Jornada de Mans Unides.
—Visita Pastoral a l'Albagés.

El pessebre del Claver premiat en l'apartat d'escoles

El Col·legi Claver ha estat el guanyador del concurs de pessebres que organitza l'Agrupació llerdenca de Pessebristes en la categoria de centres escolars, destacant la seva originalitat, ja que tot ell queda aixoplugat sota l'estructura d'un gran arbre, coronat amb un estel.

AYUDANDO A VIVIR

Una vida de especial consagración

En la fiesta de la Presentación de Jesús, la Iglesia celebra el día de la Vida Consagrada y es bueno recordar que el Concilio Vaticano II (y la teología postconciliar) la califica como una forma peculiar de seguimiento de Jesús, una manera de vivir la vida cristiana en el interior de la comunidad eclesial. Y pide adaptarla a «las cambiantes condiciones de los tiempos» para manifestar su identidad y aparecer «como un signo preclaro del Reino» (*Perfectae Caritatis* 1 y 2).

Hace unos meses (16/08/14) en Corea, el Papa les dijo: «Sea que el carisma de vuestro Instituto esté orientado más a la contemplación o más bien a la vida activa, siempre estáis llamados a ser «expertos» en la misericordia divina... la experiencia de la misericordia de Dios, alimentada por la oración y la comunidad, ha de dar forma a todo lo que vosotros sois, en todo lo que hacéis.» De hecho, lo nuclear de la vida consagrada es ser personas transformadas radicalmente, «seducidas» por aquel Dios Padre de Misericordia que Jesús nos ha presentado.

Esto también vale para todos los bautizados porque creer en el Dios de Jesús, creer en el mismo Jesucristo, es como un arado que nos arranca las raíces y remueve la tierra. O es eso o no es nada. Y es un desgarrar gozoso. Pero es necesario que sea mucho más que un credo: porque pronunciar una fórmula de fe o saberse la doctrina, decir «Señor, Señor» o inclinarse ante el altar haciendo demostraciones de reverencia, se puede hacer sin cambiar de vida. Pero aceptar a Jesucristo y hacerlo realidad en la vida de cada día es el compromiso con una persona y no con unas ideas.

Para eso hay que ser personas libres y maduras que disfrutan en el seguimiento de Jesús y están decididas a descubrir y a implicarse en aquellos ámbitos donde pueden estar jugándose «los asuntos del Señor»: la humanización de la sociedad y, preferentemente la de aquellos cuya humanidad les es negada o está desprotegida.

Porque seguir a Jesús, hombre libre y liberador, es participar de su libertad contagiosa que es «liber-

tad-para», es para algo. No es la libertad del autosuficiente; es una libertad dinámica y ex-céntrica. «Aquí descubrimos otra ley profunda de la realidad: que la vida se obtiene y madura a medida que se ofrece para dar vida a los demás. Esto es en definitiva la misión» (*Evangelii Gaudium* 10). Jesús es libre para liberar... Y los consagrados son y deben ser libres en todos los aspectos. Libres para servir.

Lo dice explícitamente la *Perfectae Caritatis* en el n.º 1: «Ya desde los inicios de la Iglesia hubo hombres y mujeres que quisieron seguir a Cristo con más libertad e imitarlo más de cerca llevando a la práctica los consejos evangélicos y, todos ellos, cada uno a su manera, llevaron una vida consagrada a Dios». Como dice el papa Francisco, ayer, hoy y siempre, se trata de personas que rezan y trabajan apasionadas por Jesús y apasionadas por su pueblo (*Evangelii Gaudium* 49).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737